

Hospital Fundació Ferrer i Sallés

Sant Sadurní d'Anoia

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Plaça d'en Manuel Raventós, 7
Alçada: 150

Coordenades:

Latitud: 41.42327
Longitud: 1.7906
UTM Est (X): 398940
UTM Nord (Y): 4586452

Classificació

Número de fitxa 08240 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Historicista
Segle XIX, XX
Any 1884, 1928-1932, 1956
Autoria de l'element: Ubald Irazo Eiras (arquitecte), Ygnacio Bruguera (arquitecte), Josep Ros i Ros (arquitecte)
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 1673-I
Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM). Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 17
Data aprovació: dj., 30/09/2010 - 12:00
Número inventari IPAC 2878
Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Sant Sadurní d'Anoia (Plaça de l'Ajuntament, 1 08770, Barcelona)

Fitxes associades:

[Índex / Capella de l'Antic Hospital](#)

Autoria de la fitxa Josep Anton Pérez Arriaga (TRÍADE Serveis Culturals)

Data de registre de la fitxa: ds., 11/01/2025 - 18:43

Descripció

Edifici aïllat, envoltat de jardí que fa cantonada amb el carrer de Cèsar Martinell i amb el d'en Ferrer i Sallés. El perímetre de la finca està tancat amb mur de maçoneria i el portal principal de reixa de ferro entre pilars es troba a la cantonada.

Des d'aquesta porta s'accedeix, a través d'un jardí, a una torre central de planta baixa i dos pisos, amb coberta a quatre vessants. Aquesta torre està flanquejada per dues ales laterals de planta baixa, pis i golfes, obertes a tres vessants on s'obren finestres tipus mansarda. Aquest primer edifici té un parament de pedra irregular i morter. Per darrera de la torre central s'hi adossa un altre cos, perpendicular, i amb el parament arrebossat. En conjunt es conforma una planta en forma de "T".

Les obertures, tants finestres com portes, es caracteritzen per les llindes esglaonades, en unes façanes de composició simètrica fornades per ràfec de biguetes de fusta.

Una connexió, mitjançant una passera elevada acristalada, arriba a l'edifici més modern del casal d'avis.

Història

Josep Ferrer i Sallés, propietari i fill de la Torre Ramona (Subirats), va deixar la seva herència a la vila de Sant Sadurní amb l'objectiu de reconstruir l'església parroquial i construir i mantenir un hospital per malalts pobres. A tal efecte es va constituir la Fundació Ferrer Sallés.

Mossèn Ullastre va promoure el projecte de l'Hospital per malalts pobres. Va aconseguir la donació d'un terreny i el mes de gener de 1884 es van iniciar les obres, d'acord amb el projecte de l'arquitecte barceloní Ubald Irazzo Eiras.

Ubald Irazzo havia obtingut el títol d'arquitecte a Barcelona, el 1879. Va ser cap de secció de l'Oficina d'Urbanització i Obres de l'Ajuntament de Barcelona i va formar part de la Comissió Tècnica de l'Eixample. Va col·laborar amb l'arquitecte Pere Falqués en la realització de l'edifici de la tinença d'alcaldia del carrer Bruc de Barcelona.

Al cap d'uns anys, però, la construcció encara no estava enllestida. La capella mai no es va acabar i l'únic cos edificat aleshores, contigu a la façana nord, va ser ocupat per les germanes carmelites, que s'havien instal·lat definitivament a Sant Sadurní l'any 1884. En aquest edifici impartien l'ensenyament primari i, alhora, es dedicaven a l'assistència social i sanitària. Anys endavant va ser adaptat i utilitzat com a habitatges de tipus social fins a ben entrada la dècada dels setanta del nostre segle.

El 1914 es va adossar a la façana sud de l'església un edifici d'una planta, destinat a l'Escola Professional i Domèstica, de la qual també es van responsabilitzar les monges. Aquest nou cos va ser enderrocat el 1982, amb motiu de la construcció, per part de l'Ajuntament, de la Casa dels Avis (LACUESTA, 1990).

Cap al 1928 es va iniciar la construcció del nou i definitiu edifici de l'hospital, situat a pocs metres del vell, ara l'encarregat seria l'arquitecte Ygnacio Bruguera. En aquest projecte també hi intervingué, tres anys després, Josep Ros i Ros per dissenyar l'accés, les escales i la tanca. El responsable de l'ampliació de 1956 fou Moliner, i la rampa construïda el 2002 fou projectada per Ramón Fusté Sitges (POUM, 2010).

Bibliografia

LACUESTA, Raquel (coord.) (1990). Com i per a qui restaurem. Objectius, mètodes i difusió de la restauració monumental. Memòria 1985-1989. Institut d'Edicions de la Diputació de Barcelona.

SOLANS, Joan Antoni (2010). POUM. Annexes a les normes. Annex III Catàleg d'edificis i conjunts urbans a protegir per raons del seu valor cultural. Fitxa 17.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya](#)

